

MÜREKKEP

Kültür – Sanat - Edebiyat

Yıl: 2014-2015
Sayı: 2

KEŞKE

Keşke bir uçurtmam olsa,
Üstüne binip yıldızlara çıksam.
Keşke bir balığım olsa,
Sırtına çıkıp denizlere dalsam.
Keşke bir kuşum olsa,
Kanatlarına binip güneşe varsam.
Keşke bir evim olsa,
İçine tüm kimsesizler sığsa.
Keşke bir suyum olsa
İçen herkes iyi kalpli olsa.
Keşke bir yemeğim olsa,
Yiyen herkes dost olsa.
Dünyada herkes keşke,
Birlikte mutlu olsa.

Sümeyye DALGA



Neslihan AKDOĞAN

SÖZ OLA

Sözler, kelimeler hayatımızda büyük bir önem taşımaktadır. Bir çift söz vardır kimi zaman sevince boğar, kimi zaman hüznülendirir, bazen de endişelendirir. Söz vardır aylarca yıllarca akılda kalır, söz vardır hiç bir etki bırakmadan geçer gider. Durum böyleyken günlük hayatta seçtiğimiz kelimelere çok dikkat etmemiz gerekmez mi?

Günlük hayatımızda arkadaşlarımızla, ailemizle, öğretmenlerimizle kelimeler sayesinde iletişim kurarız. Yazıyla olsun sözle olsun kelimeler hep duygularımızın düşüncelerimizin yükünü taşır. Bu yüzden kendimizi ifade ederken seçtiğimiz kelimelere özen göstermeliyiz. Çünkü kelimelerin insanlar üzerindeki etkileri büyüktür. Kelimeler bazen en büyük kırgınlıkları bitirir, kimi zamandan kazanırsınız kelimelerle büyük kavgalara neden olur. Bazen bir kalp kazanırsınız kelimelerle, bazen de kıymetli bir kalbi kırarsınız. O zaman ne yapmak gerekir? Sadece özenli olmak işi çözer mi? Bence hayır. Kelimeleri özenle seçenin yanında birçok kelimeyi de kullanabiliyor olmak lazım. Yani kelime hazinemiz geniş olmalı. Böyle olursa her duruma, her olaya, her insana daha uygun kelimeyi yöneltebiliriz. Zaten dilimiz birçok kelime barındırıyor içinde bize de bu kelimeleri öğrenip kullanmak düşer.

Kelimeler hayatımızda son derece önem taşırken bizler de bunun farkına varmalı ve kelimeleri bize fayda getirecek şekilde, bize gönüller kazandıracak şekilde kullanmalıyız.

Yunus Emre'nin dediği gibi:

Söz ola kese savaşı,
Söz ola kestire başı,
Söz ola ağulu aşı,
Yağ ile bal ede bir söz...

Berkay KILIC

HASAT ZAMANI

Mahallemiz eski komşulukların sürdürüldüğü bir yerdi. Çok şanslı idik. Çekinmeden komşularımızın kapısını çalabilirdik. Bizim de evimizin hemen yan tarafında oturan Sevim teyzemiz vardı. Sık sık yanına giderdik annemle. Gitmezsek zaten seslenirdi hemen:

- Komşuuuuu! Çay hazır inmiyor musun aşağı?

Annem de balkona çıkar cevaplardı.

- Tamam ,tamam geliyorum Sevim.

Annemi bırakmazdım tabi. Zaten Sevim teyze beni de isterdi yanlarında. Onlar çay içip sohbet ederken, ben de bahçe de oyalanırdım. Ama çay içerken beni mutlaka sokağın başındaki bakkala yollar çekirdek aldırırlandı. Bazen kızardım bahçeden çıkmamak için ama, kızım bu çay çekirdeksiz olmuyor dediklerinde kuzu kuzu giderdim bakkala. Yine bir çay sohbetinde beni bakkala göndermek istediler. Ben de:

- Sevim teyze kocaman bahçen var biraz ay çekirdeği ek, dedim.

Sevim teyze önce şaşırdı ama sonra bana çok iyi düşündün diyerek hak verdi. Ertesi gün beni de yanına aldı ve tam da çay içtiğimiz kısmın arkasına birkaç ay çekirdeği ektik. Sevim teyze bakımını yapıyordu, yoksa mahsul alamayız diyordu. Günler geçtikçe boy vermeye başladı ay çiçekleri. Sevim teyze yine bir gün komşu diye bağırınca çekirdekleri haber veriyor diye düşündüm. Annemle beni aşağı çağırıyordu. Hemen indik tabi ki. Çekirdekler olmuştu. Emekleri boşa gitmemişi Sevim teyzenin. Bana bakarak :

- Hadi bakalım Duygu. Hasat zamanı, dedi.

Çok sevinmiştim. Ellerimizle ektiğimiz tohumlar lezzetli çekirdekler olmuştu. Ben de bakkala gitmek için vaktimi bölmeden bahçede oynayabiliyordum.

Duygu ÇAYIRCI

KARDEŞİMİN OYUNCAĞI

Bir gün okuldan yorgun argın gelmiş eve dinleniyordum. Annem mutfakta akşam için hazırlık yapıyordu. Kardeşim okulda, babamsa işteydi. Dinlenirken kanepede duran oyuncak bebeği fark ettim. Kardeşime arkadaşları doğum gününde almışlardı. Ben de çok beğenirdim. Pembe uzun bir elbisesi, sarı saçları vardı bebeğin. Ama kardeşim elime almama asla izin vermezdi. Zarar veririm diye kızardı. Halbuki ben ondan büyüktüm. Daha dikkatli davranırdım, zarar vermezdim. Böyle düşünürken, bebeği alıp oynamak istedim. Kimse yoktu zaten odada, rahatlıkla oynayabilirdim. Oyuncağı elime alıp oynamaya başladım. Ama o güzelim saçları karmakarışık olmuştu. Kardeşim hiç de iyi bakmamıştı ona. Bebeğin saçlarını taramaya karar verdim. Koşup odadan tarağımı aldım. Özenle tararken bebeğin kafası yerinden çıktı. Tarak takılıp kalmıştı o güzel sarı saçlara. Donup kaldım öylece ne yapacaktım şimdi. Kardeşimin en değerli şeyiydi bu. Görürse bu halde olduğunu çok kızardı bana. En iyisi anneme söylemekti. O bir çözüm bulurdu mutlaka. Mutfağa gittim. Annem yemek işlerine kaptırmıştı kendini beni görmedi. Ben öyle üzülmüş, öyle korkmuştum ki, kendimi tutamadım ağlamaya başladım. Annem sesi duyunca bana döndü:

-Ne oldu güzel kızım? Hayırdır inşallah! Neden ağlıyorsun?

-Anne, anne...

-Kızım böyle korkutma beni.

-Ben kardeşimin bebeğine zarar verdim.

Annem şaşırды. Bunun için ağlanır mı, dedi. Eline aldı tamir etmeye çalıştı. Ama ben hala telaşlı idim. Kardeşimin okuldan dönme saatine çok az kalmıştı. Şimdi babam işten çıkar, kardeşimi okuldan alırdı. Annem ben ağladıkça dur kızım hallederiz, diyordu ama ben rahat olamıyordum işte. Sonunda benim becerikli annem bu işi de halletti. Eskisinden farkı yoktu bebeğin. Bana da gidip elimi yüzümü yıkamamı söyledi. Ağlamaktan kıpkırmızı olmuşum. Annemin dediğini yapıp mutfağa yardıma gittim.



Annemle sofrayı hazırlarken zil çaldı. Babamla kardeşim geldi. Kardeşim hemen bebeğine koştu. Seni çok özledim , diyerek bebeğine sarıldı. Ben de sorunun halledildiğine sevinerek derin bir oh çektim. Annem de yanımda bana gülümsüyordu.

Serife GÜRCAN

HAYVANLARIN NESLİ

Bak kelaynak tükendi.

Bunun sebebi neydi?

Biz bitirdik onların neslini,

Onların suçu neydi?

Uzun bacaklı flamingolar,

Sürekli birlikte yaşarlar.

Yağmur yağınca nedense,

Keyiflenir, koşarlar.

Minik minik serçeler,

Onlar çok sevimliler.

Avcunda kayboluverirler.

Kalpleri pırpır eder.

Bülbül şarkı söyler adeta.

Dinlemeyen yok dünyada.

Kulakların pasını siler,

Sen de varsana tadına.

Rabia KÜÇÜK

GEÇMİŞE GİTMEK

Geçmişe gitmek istiyorum. Kavgasız, gürültüsüz bir yerde yaşamak istiyorum. İnsanlarla kavga etmek değil, onlarla barış içinde yaşamak istiyorum.

Komşuluğun olduğu yerlerde yaşamak istiyorum. Dışarıda güvenle oyun oynamak istiyorum. Misafirliklere gidip büyüklerimin ellerini öpmek istiyorum. Kendi bahçemizde yetiştirdiğimiz meyvelerle, sebzelerle beslenmek istiyorum. Temiz denizlerde yüzmek istiyorum. Evde televizyon izlemek değil, ailemle sohbet etmek istiyorum. Süslü koltuklarda değil sedirlerde oturmak istiyorum. Marketlerden su almak istemiyorum, çeşmelerimizden temiz sular aksın istiyorum.

Geçmişe gitmek istiyorum. Kaybolan zamanların, özlenen değerlerini sadece dinlemek okumak değil; yaşamak istiyorum.

Mervenur ÖZGÜNES

TOPRAĞIN KOKUSU

Toprak üzerinde beslediği doğayla, güzel kokusuyla hayatımızın temel taşlarındandır. Üzerinde hayvan, bitki, insan tüm canlılar barınır. Bitkiler köklerini toprağa salarlar. Hele bir de yağmur yağıp da toprağın, suyun, bitkilerin kokusu birleşince büyüleyici bir etki oluşturur.

Biz şanslı ailelerdeniz. Bahçeli bir evde yaşıyoruz. Annemler , toprağın ekim devamlılığını sağlamak için domates, biber, salatalık ekerler bahçemize. Tabi güzel ürünler almak için sulama ve çapa işlerini özenle yapmak önemlidir.

Bizleri doyuran topraklar mevsimden mevsime örtüsünü değiştirir. İlkbaharda ve yazda yemyeşil zeminde rengarenk çiçeklerle bürünen toprak, kışın beyaz yorganını örtüp dinlenir. Ama ben en çok baharda severim toprağı. Yemyeşil otların üzerine uzanıp masmavi gökyüzünü izlemek bana her zaman huzur verir. Fakat ben toprağı gereken değeri vermediğimizi düşünüyorum. Günümüzde doğal afet kabul edilen toprak kayması güzel ülkemizin verimli topraklarına zarar vermektedir.



Talip BORAN

Bizi doyuran, yaşatan, bize huzur veren toprak hepimizce saygıya layıktır. Her zaman ona muhtacız ve o bizi hiçbir zaman yalnız bırakmadı. Aşık Veysel'in de dediği gibi :
'Benim sadık yarım kara topraktır.'

Ümmügülsüm SOBA

ANNEM

Allah'im sana çok uzun ömür versin,
Ne bir hastalık ne de sıkıntı versin.
Ne olur sen hiç üzülmeysin.
Ellerin yeter bana annem ömrüm boyunca,
Mutluluk yüreğinden hiç eksilmesin.

Sılanur DİŞLİ

ZAMAN MAKİNESİ

Okulda keyifli bir günde, Türkçe dersinde idik. Öğretmenimiz bize bir ödev verdi. Birlikte belirlediğimiz anahtar kelimelerden hareket ederek zamanda yolculuk konulu bir hikaye yazacaktık. Ödevi tamamlamamız için de iki gün süremiz vardı. Aslında çok ilgimi çekmişti bu konu; ama neler yazacağımı tam olarak belirlememiştim. Hikayem için yazacaklarımı düşünürken yatağıma uzanıp uyumaya karar verdim. Kısa süre sonra da uyuyakalmıştım. Sanırım hemen de rüya görmeye başlamışım düşüncelerimin etkisiyle. Rüyam şöyleydi:

Uzun bir yolda tek başıma yürüyordum. Yolun kenarında garip bir makine gördüm. Merakla yanına yaklaşınca bunun bir zaman makinesi olduğunu fark edip hiç düşünmeden içeri girdim. Makine beni çok eskilere M.Ö. 120 yılına götürmüştü. Bir yandan korkuyor, bir yandan da heyecanla etrafı izliyordum. Şimdiki zamana ait hiçbir iz yoktu. Ne yüksek binalar, ne arabalar vardı. Hatta insanlar bizim gibi giyinmiyorlardı bile. Ama güzel olan şey doğanın hiç bozulmamış olmasıydı. Her yer yemyeşil, tertemizdi. Ben manzaranın güzelliğine kendimi kaptırırken bir ses duydum. Arkamdan kimsin, diyordu bir ses. Dönüp baktığımda tıpkı kitaplarda gördüğümüz gibi bir eski zaman insanı gördüm. Garip olan Türkçe konuşmasıydı. Hemen kendimi tanıttım ona. O da adının Boksörmosör olduğunu söyledi. Ve bana çok önemli bir şey söyledi. Zaman makinesi ile o devre gidenlerin sadece yarım saat zamanı olurmuş, o sürede dönemezlerse bir daha asla dönemezlermiş. Bunu duyunca hemen zaman makinasına koştum. Aileme, arkadaşlarıma dönmeliydim. Zaman makinesine binmemle, gözlerimi açmam bir oldu. Rüya bitmişti, ama etkisi sürüyordu. Üstelik ödevim için yazacaklarımı da bulmuştum.

Abdullah Berke ÇAKIROĞLU



ZERAFET

Beyza YURTOĞLU

OSMANLI KIRAATHANELERİ

Kıraat Arapçada 'okumak' demektir. Hane ise birçoğumuzun bildiği gibi yer anlamındadır. İki kelimenin birleşimi ile oluşan kiraathane kelimesi okuma yapılan yer anlamı taşır. Çay, kahve gibi içecekler içilerek kitap, gazete, şiir okunan bu yerler zamanla kahvehane adını da almıştır.

Osmanlı'da kiraathaneler yani kahvehanelerde şiirler okunur, üzerinde değerlendirmeler yapılırmış. Oyun olarak sadece satranç oynanırmış. Buralarda kitaplıklar bulunur, insanlar istedikleri kitabı alır okur, geri teslim ederlermiş. Bunların yanında çay, kahve içerler önemli konular üzerinde sohbet ederlermiş. Yani kahvehaneler mahallelerin kültür odaları gibiydi.

Şimdi kahvehaneler pek olumlu amaçlarla kullanılmıyor ne yazık ki. Genelleme belki yanlış olacak ama çoğunluk böyle. Çay, kahve yine içiliyor, sohbet yine ediliyor; fakat şiir gibi güzel konular olmuyor bunlar. Sonu bazen kavgaya bile varıyor sohbetlerin. Buralarda kitap, gazete okuyanlar mutlaka vardır; ama onda bir bile değildir belki. Satranç gibi faydalı oyunlar değil başka şeyler tercih ediliyor genelde.

Ben kahvehanelerin Osmanlı'daki kullanılış amacını görünce çok şaşırdım. Günümüzdeki kahvehanelerinde eskisi gibi daha verimli hale getirilebileceğini düşündüm. Ne dersiniz herkes mahallesinde Osmanlı kiraathanesine bir dönüş başlatamaz mı?

Ahmet ÖVEZ



ANKARA

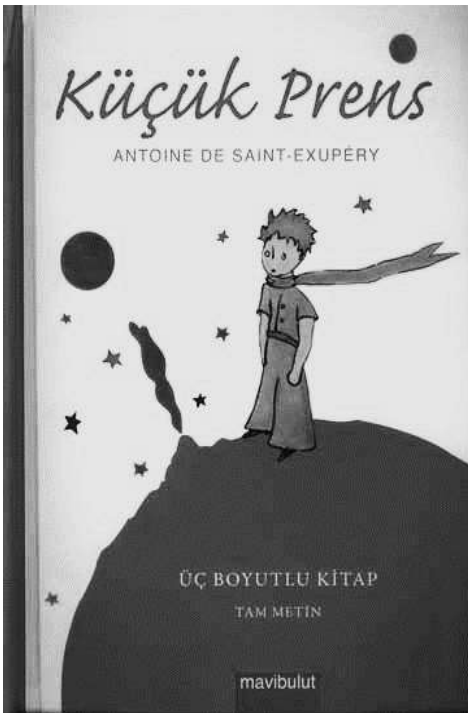
Ankara denince akla,
İlçesi Çubuk gelir.
Bazlaması ve turşusu,
Ne de lezzetli yenir.

Haymana, Ayaş, Polatlı
Güzeldir Ankara'nın havası.
Beypazarı, Kalecik, Akyurt
Ankara'dır en güzel yurt.

Ankara'nın iklimi sıcaktır.
Hele yazın bunaltır.
Kışın sırt üstü yatarsın,
Yazın bahçeye baktırır.

Evim, ailem, yolum burada.
En güzel okulum burada.
Can verir başkentim yurda.
Ankara'm benimle yaşa!

Hacer YALAMA



Yazarı: Antoine de Saint-Exupéry

Orijinal ismi: Le Petit Prince

Çevirmen: Sumru Ağırürüyen, Hayri İpek

Özgün dili: Fransızca

Kitabı Türkçe öğretmenimizin tanıtımı ve tavsiyesi üzerine okudum. Kitap, dünyanın en çok satan ve okunan kitaplarından biriymiş. Kitapta bir çocuğun gözünden büyüklerin dünyası anlatılıyor. Sahra Çölü'ne düşen pilotun Küçük Prenses'le karşılaşması ile başlayan kitap yirmi yedi bölümden oluşur. Özellikle Küçük Prenses'in yurdundan ayrılıp farklı gezegenlerde yaptığı gezileri anlatan bölümlerde güzel tespitler yapılıyor. Kitabı okurken kendi düşüncelerinizi görebiliyorsunuz. Bu yüzden kitabı çok keyifle ve kısa sürede okudum. Okuyunca da kitabın neden dünyada en çok okunan kitaplardan olduğunu anladım. Bu yüzden kitap hakkında ufak bir araştırma yaptım.

Kitabın 15 farklı dilde çevirisi bulunuyormuş. Türkçeye çevirisini yapan birden fazla da yazarımız var. Küçük Prenses opera, tiyatro ve müzik gibi alanlara da ilham vermiş, üstelik 11 kez de sinemaya uyarlanmış. Küçük Prenses ve yazarı Exupéry'nin resmi Fransa'da, 50 franklık banknotların üzerine basılmış ve banknotların üzerine gözle görülemeyecek küçüklikte kitaptan alıntılar işlenmiş.

Kitaba neden bu kadar önem verildiğini, nasıl bu kadar beğenildiğini kitabı okuyunca anlayacak ve gösterilen öneme hak vereceksiniz. Büyük küçük herkesin kendinden bir şeyler bulabileceği bir kitap Küçük Prenses. Okuduktan sonra kesinlikle etkileneceğiniz ve unutamayacağınız bir kitap olacak. Böyle özel bir kitaba mutlaka ulaşmalısınız, pişman olmayacaksınız.

Fatma CİNAR

İMTİYAZ SAHİBİ
Tuncay GÜNAYDIN
GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Zehra SANCAR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Derya KIRAÇ
GÖRSEL DANIŞMAN
Fatmagül KAYA

YAYIN KURULU
Ayça GENÇ

OKUL ADRES TELEFON
ÇUBUK ATATÜRK ORTAOKULU
Atatürk mah. Alim Sok. No:21 Çubuk ANKARA
(0312) 837 1075